

Spanyolországi tüntetések: "Izland a mi példaképünk!"

"Ha megnövünk, izlandiak akarunk lenni", "talpra Spanyolország, mint Izland tette" - ilyen és hasonló jelszavakat láthatunk manapság a spanyolországi tüntetéseken, és valljuk be, elég meglepő, hogy ez a pár százezer lakosú apró sziget ekkora hatással lehet az európai kultúrában régóta fontos szerepet játszó, 46 millió lakosú Spanyolországra.

Minek köszönhető ez? Nagyrészt annak, hogy dugig tömik a fejünket a közel-keleti "demokráciacsinaló" missziókkal - lásd: Líbia - nehogy véletlenül észrevegyük, hogy a büszke vikingek kései utódai a maguk kis jeges országában megtették azt, amit a nagy európai kultúrák nem tudtak: karakánul szembebeszéltek a cionista rendszerrel, nem alkudtak meg és egy igazi népi forradalmat és a legjobb értelemben vett nagybetűs demokráciát valósítottak meg.

Izland

Fussuk át először az izlandi eseményeket.

2008 - a válság éve Izlandra is eljött, minek következtében a nemzeti valuta összeomlott, a pénzpiac leállt, az ország 'de facto' csődbe jutott - államosítják a legnagyobb bankot

2009 - nagy demonstrációk által a kormányfőt és az egész kormányt lemondásra kényszerítik, a politikusok a Nagy-Britanniával és Hollandiával szembeni adósság visszafizetéséért kardoskodnak - ez 3500 millió euró, amit 5,5% kamatra kéne törleszteni 15 év alatt, ami véglegesen romba döntené Izlandot

2010 - az emberek újra az utcákra vonulnak és kiharcolják, hogy népszavazás legyen, de az elnök ezt nem ratifikálja és már januárban kijelenti, hogy őneki ezt először konzultálnia kell az EU-val (az meg világos, hogy mit jelentene). Az emberek természetesen újra az utcákra vonulnak és márciusban megtartják a népszavazást, amiben 93%-ban (természetesen) elutasítják a tartozás visszafizetését. A kormányt annak kivizsgálására kényszerítik, hogy milyen jogi felelősség terhel egyes politikusokat a válságért, majd több bankárt is letartóztatnak - a többiek menekülőre fogják. Mindeközben elkezdődik az új alkotmány előkészítése.

2011 - februárban, a lakosok által a lakosok közül közvet-

lenül kiválasztott 25 emberből álló alkotmányozó nemzetgyűlés benyújtja az alkotmánytervezetet, ami már nem a dán alkotmányból van levezetve, hanem az izlandi polgárok konszenzusa által jött létre.

Összefoglalva: kormány lemondatva, felelősök felelősségre vonva (többnyire le is csukva), népszavazás a "kölcsonök" visszafizetéséről, amelynek az eredménye természetesen az, hogy a lakosok nem kötelesek visszafizetni azokat az adósságokat, amelyeket a politikusok vettek fel az ország rovására, nagy bankok államosítása - majd egy új, a nép akaratán alapuló alkotmány megalkotása, amelynek egyik alaptétele, hogy a polgár a legfőbb politika-formáló tényező, nem pedig a politikus. Azt hiszem, kezdjük érteni, miért nem kötik az európai lakosság orrára, mi folyik Izlandon... Azért azt a fegyelmet is vegyük észre, amivel a tömegmédiában dolgozó több ezer újságíró mindeddig - a parancsot szigorúan betartva - meg sem piszent. De az internet korában már nem lehet dolgokat sokáig eltitkolni. Azt sem reklámozzák, amit az iráni vezetők gyakran kijelentenek, hogy a változások hulláma átterjed Európára, és itt is a cionizmus visszaszorulását - az 'iszlam ébredést' - fogja eredményezni.

Spanyolország

Spanyolország társadalmi szinte össze sem hasonlítható az izlandival. Míg a viking-utódok a mai napig megőrizték a kemény természethez való kapcsolatukat és egészséges öntudatukat, Spanyolország Franco ideje óta a liberális rendszer előretörésével hihetetlen mértékben lezüllyedt - ennek csak egy darabkaja a kínlódó gazdaság, amely csak a bőséges EU-dotációk segítségével tudta fenntartani a "virágzó gazdaság" illúzióját. Az ifjúság pedig értéktérmetés helyett átadta magát a drogoknak, diszkóknak, erkölcsi züllésnek és egyéb liberális örömegeknek. Ezért is meglepő a mostani tüntetések ereje és - bár még legyünk inkább egy kicsit óvatosak - úgy mond "ideológiai kiforrottsága". A spanyol politikai elit több elemző szerint gyakorlatilag pánikba esett, erre nem számítottak, pedig számíthattak volna, mert a munkanélküliség a fiatalság körében az elképesztő 45%-ot verdesi!

A 2011 május közepén elindult spanyolországi tünteteshullám nyíltan példaképének tekinti az izlandi eseményeket. A tüntetések mögött a Democracia Real Ya! (Valódi Demokráci-

át Most!) nevű internetes platform áll, ami 500 különféle társadalmi mozgalmat tömörít - de igen egyértelműen ezek között egyetlen párt, sőt szakszervezet sem szerepel. Az egyre nagyobb tömeget vonzó tüntetéseket az M-15 mozgalom koordinálja (ám nem "vezeti!"), amelynek a neve is a május 15-ből, vagyis az első demonstrációk napjából ered, amikor 58 spanyol városban tüntettek.

Azt is tudni kell, hogy Spanyolországban május 22-én parlamenti és helyi választások voltak, ami különös pikantériát ad a helyzetnek. A tüntetések szervezői (legalább) a választások napjáig, vagyis május 22-ig tervezték a tüntetés-sorozatát. A kormányon levő spanyol szocialista párt (PSOE) ezért engedélyezte a demonstrációkat, sőt támogatásáról biztosította az M-15-öt (magyarán a saját népszerűségét akarta növelni...), de május 18-án a választási bizottság mégis illegálisnak nevezte a tüntetéseket, ami nem szegte a tüntetők kedvét és nyugodtan a helyükön maradtak. A tüntetés-sorozatáról több forrás is hitetlenkedve állapította meg, hogy NEM a jelenlegi kormány megbuktatására irányulnak, hanem a társadalmi modell radikális megváltoztatását követelik. Még a könnyen félrevezető személyes felelősséget sem firtatják (ami lehet, hogy hiba) - úgy van elégük a rendszerből, ahogy az van, a korrupciójával, pártokráciájával, az elitek ignoranciájával. A tüntetések lefolyása - eddig legalábbis - többnyire békés volt.

Közben lezajlottak a választások is, a kimenetelük végső soron nem érdekes, de azért megemlítem: Zapatero és a kormányzó PSOE csúfosan felsült a maga 28%-ával, míg az úgynevezett Popular Party 37%-kal nyert és a helyi választásokon szépen szerepelt például a baszk ETA politikai megfelelője, a Bildu is... (Ennél sokkal nehezebb volt beszerezni azt az adatot, hogy a szavazásra jogosultaknak mindösszesen 35.79%-a szavazott, minden harmadik ember... na most ennek a negyede, harmada az összlakosság hány százalékát reprezentálhatja? Ennyit a demokráciáról.)

A legutóbbi hírek pedig arról szólnak, hogy Görögországban is erősen terjed az M-15 mozgalom és valószínűleg mindenhol terjedni fog, ahol az embereknek elégük van a képmutató liberális és demokratikus "rendszerből". Csak arra kell odafigyelni, hogy kik állnak majd az élen (szabálytalan előzés) és milyen irányba akarják majd elvinni a mozgalmat - ehhez szurkoljunk a spanyoloknak (és izlandiaknak és most már görögöknek is), és kívánjunk nekik kitartást és éleslátást.

Kürti Balázs - Jövönk.info

Vámos György

Miért most?

Chicago egykor gengsztereiről híresült el, most pedig arról, hogy egyszerre több holokauszt-pert kezdeményeztek a szövetségi bíróságokon különböző magyarországi bankokkal és a MÁV-val szemben, a magyar zsidóság 1944-es kifosztására hivatkozva. A chicagói bíró, Samuel Der-Yeghiyan elutasította az alperesek, a Magyar Nemzeti Bank, az OTP, az Erste Bank és az MKB kérését, hogy szüntesse meg az ellenük indított keresetet. A tavalyi kezdeményezett többi perrel kapcsolatban is precedensértéku lehet az elutasítás. A bíró arra hivatkozott, hogy az alperesként szereplő bankok rendszeres üzleti kapcsolatban állnak az USA-val.

Az OTP elleni kereset a legmeghökkenőbb, nevezett bank 1944-ben nem is létezett, jogelodje is csak 1949. március 1-jén alakult. Az 1944-es tragikus események alakulásában tehát, amikor a magyar zsidóság deportálása, gettóba zárása és így javainak elrablása megtörtént, nem vehetett részt. A MAV-perben 95 örökös követel jóvátételt; 240 millió dollár vagyoni kár és egymilliárd dollár nem vagyoni kár megtérítését akarják. A bankperben pedig kétféle milliárd dollár vagyoni kárra, illetve az 1944 óta halmozódó kamatokra tartanak igényt. Az alperesekre nézve kedvezőtlen ítéletbe a teljes ország belekukkanthat. Jogosan merül fel a kérdés: miért pont most próbálják tönkretenni a magyar államot? Ezzel persze nem kívánom megkérdőjelezni a perek tárgyát, avagy a zsidóság kifosztását, de számomra megmagyarázhatatlan, hogy ez miért éppen most történik. Keresem a kérdésre a választ, és semmi másra nem tudok gondolni, mint arra, hogy ez egy egyszerre és igaztalan hadmuvelet a jelenleg regnáló kormánnyal szemben.

A világban mindenhol ismert a néhány éve tartó súlyos gazdasági válság, amely Magyarországot is érintette, sőt érinti, valamint az is, hogy a nyolc évig tartó szocialista-liberális rablógazdálkodás miatt - amelynek terheit a mai napig viseljük - milyen súlyos gondokkal kell országunknak megbirkóznia. E tényeket éppen Chicagóban nem ismerik az egykori magyar gyökerekkel rendelkezők? Sok évtizeddel ezelőtt sem és azóta sem próbálták az országot perelni, pedig korábban is lett volna lehetőség keresetet beadni a jelenlegi alperesek ellen.

Leghamarabb már 1947-ben, a párizsi békeszerződés megszületése után, amikor a kék cédulás választásokon csalással győzött rákosistáknak vissza kellett volna szolgáltatniuk mind a zsidó, mind a nem zsidó állampolgárok egykori vagyonát. Helyette azonban az 1945 és 1947 között megszerzett kis vagyonkaikat is kifacsarták az államosítással. Elvettek mindent,

amit lehetett, rekviráltak, padlást söpörtek, és aki ellenszegült, már jött is érte a fekete autó. Ha aztán túlélte az ÁVH vendégszeretét, az Auschwitz és a Gulag ihlette táborokba került. A "rendszer ellenségeivel" kegyetlenül leszámoltak, és Sztálin halála kellett ahhoz, hogy a táborok megszűnjenek. Az oda elhurcoltak szabadulásuk után legjobb esetben is csak lecsupaszított életüket kaphatták vissza, kártérítésről, javaik visszaadásáról szó sem lehetett. Így aztán helyesebbnek tartanám, ha ezeket a pereket a jelenleg is funkcionáló MSZP ellen indítanák, hiszen korábbi jogelodjei, az MKP, az MDP és az MSZMP birtokolta nagy részben a Magyarországra visszakerült vagy el sem vitt zsidó és nem zsidó javakat.

1989-ben fellélegzett az ország, s a köztársaság kikiáltása után sokan elhitték, visszakaphatják egykori értékeiket. Kárpótlási jeggyel tömték tele a zsebüket, amely már akkor sem érte a felét sem, amikor kifizették. A zsidóság akkori vezetője, Feldmájer Péter addig próbálta csurni-csavarni a kedvező kifizetést a zsidóság számára, ameddig az első kormányciklusban a magyar zsidóság egy fillért sem kapott. Errol azonban mára sokan elfeledkeztek, így aztán azóta több részletben kifizették ki a jogos kárpótlásokat. Ideje lenne, hogy Feldmájer, akit ismét a zsidóság élére választottak, kiálljon, és tetelesen elszámoljon az összegről, amit az elmúlt két évtized alatt kapott a zsidóság. Be kellene fejezni a kárpótlás körüli félrevezető vitákat.

Kevesen tudják, hogy 1973-ban az Egyesült Államok és a Magyar Népköztársaság kormánya vagyoni jogi megállapodást kötött, amelynek alapján a magyar állam húszmillió dollárt fizetett, hogy véglegesen rendezze az Amerikában élő egykori magyar állampolgárok 1939 és 1973 között keletkezett vagyoni jogi igényét. 1973-ban Faluvégi Lajos volt a pénzügyi-

miniszter, a Nemzeti Bank elnökét László Andornak hívták, és helyettese Fekete János volt. Jó lenne tudni, vajon milyen megfontolásból, milyen nyomásra fizették ki az összeget, és egyáltalán, miből? Hitelből, amit az USA folyósított, s amit aztán az összes magyar állampolgáron hajtottak be? De jó lenne tisztázni azt is, hogy a hetvenes évek elején a Nyugat-Né-

metországból a magyar zsidóság számára érkezett speciális kárpótlás hogyan került kifizetésre, és mekkora összegről van szó, hiszen dokumentumok alapján bizonyítható, hogy a magyar állam igencsak megsarcolta azt. A jelenlegi perekben az amerikai felperesek hangsúlyozottan a saját nevükben járnak el, s kihagyják belőle a Magyarországon élő zsidóságot. Azonban máig ismeretlen az úgynevezett aranyvonatok sorsa, amelyek végállomásként visszaér-

keztek ugyan Magyarországra, de tartalmuk hollétét homály feddi, a javak jogos tulajdonosaik helyett a kommunisták zsebébe vándoroltak.

Bizonyos érdekcsoportok nemcsak politikai, gazdasági fronton is támadást intéznek Orbán és kormánya ellen, kezükben tartva még mindig a médiumok nagyobb részét, mert nem tudnak beletörödni, hogy a jelenlegi kormány másfajta Magyarországot alapjait kívánja megteremteni. Így nem meglepő, hogy ha kell, még egy olyan bankot is megpróbálnak bunnaként behúzni a perbe, mint az OTP vagy jogelodje, amely 1944-ben, mondom megint, még nem is létezett.

Természetesen ezáltal megint lehet játszani az antiszemitizmussal, mint a jelenkor egyik legveszedelmesebb játékával, lehet sulykolni a bunós nemzet fogalmát, világgá lehet kiáltani, hogy akik napjainkban születnek, vagy még meg sem születtek, azok is felelősek a korábbi bunökért. A per kimenetelére előre nem jósolható meg, csak az, hogy a következő tárgyalásig - amely június 28-án lesz - vesztes pozícióban várják a pert a perbe fogott bankok. Mert merjük végre kimondani: inkvizíciót indítottak Chicagóban Magyarország ellen.

Forrás: Mandiner Blog, 2011.V.31.

Érdemes megnézni Vámos TV programján, a Kiut címűt is <http://www.youtube.com/watch?v=uzGyYC906h8>

